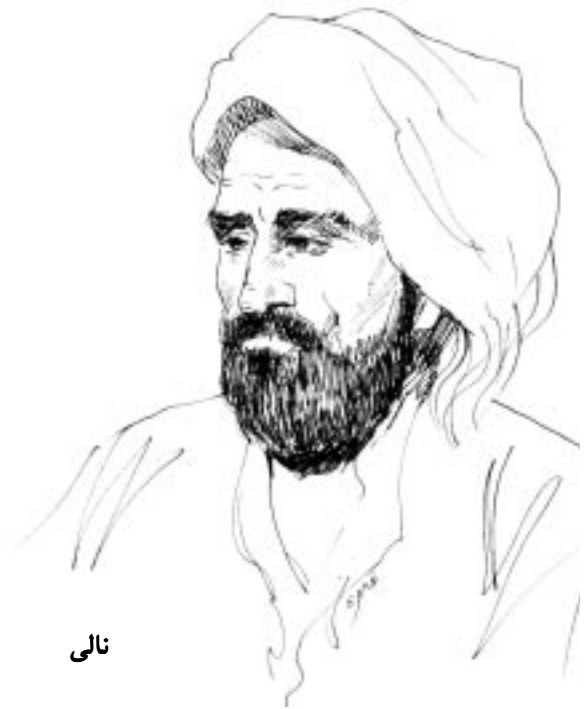

پيتم ده لټين مه جوبوبه خټل و قبيچه مه يلى شهر ده کا
 خټل و قبيچه يا تهر ازووی نازی نهختی سهر ده کا؟
 خټل و قبيچه يا به غمزه بز نيشانهی دل به چاو
 مه يلى راست هاوټتني مورگانی دل په يکهر ده کا؟
 چاوی هم رهنگی گوله مهستی شو و رزژن مودام
 يهک له نه شکوفته بنه فشه، يهک له نیلوفه ده کا
 عهکسی چاوی تو له چاويدا، به خواری تیده گه
 کهچ نه زهر کهی فهرقی خوار و ژور و خټر و شهر ده کا؟
 ههر کهستی نوقسانی پرووی باوټنه سهر پرووی نايينه
 شاهیدی ههر چه ننده (رأی العين) ه کهی باوهر ده کا؟
 کاتيبي خټر و شهری عوششاقه، بز وهسل و فیراق
 لوتف و قههري ههر به جارټ سهری دوو دهفتهر ده کا
 «نالی» نهو وهحشی غه زاله کهس وه بهر داوی نه کهوت
 چونکه شاهیتني دوو چاوی تيزه دايم سهر ده کا
 ديوانی نالی: ل ۱۰۸ تا ۱۱۱

(۱) له م وتارده دا ههول ده درټ کيشه ی زهيني نالی
 بهرانبهر به چاوه کانی «حه بيبه» تاووتوو بکري. تا
 پاده يه کی زور ههول دراوه دهر پرينی شاعيرانه له
 پاشخانی «ديارده ناسی» دا جي بکريتته وه. واته نهو
 که ره ستانه ی که ده توانن له دهر پرينی شاعيرانه ی
 ديارده ناسيدا يارمه تي نووسهر بدنه، هه تا ناگايی خو ی
 بهرانبهر تيگه يشتني ههستی خو ی بدرکيتني و
 به شيوه يه کی گشتي پيناسه بکرتين. بو نه م مه به سته
 سه ره تا کورته باسيک له سه ره ديارده ناسی هوسرل هه تا
 نهو جييه پيوسته دپته گورټي و دواتر کرده ی خوازه یی
 دهق له به ستيني ناشنایي سرينه وه ی شيکلوفسکی.
 (۲) ههروهک ده زانين لهو دهقه شيعرييه دا ناشکرا
 کيشه ی دوو دهسته، يان کيشه ی نهو که سانه ی بهرانبهر

نالی و چاوه کانی حه بيبه

نه محمد چاک
 (بوکان)

نالی

وابی که شته‌کان له دهره‌وه‌ی زهینی ئیمه‌دا بوونیکی سهربه‌خۆبان هه‌یه و زانیاری ئیمه له‌مه‌ر ئه‌و شتانه، شیایوی متمانه پیتکردنه و ئاوها بوچوونیکی ئه‌گه‌ری گه‌یشتن به‌ناسین و مه‌عریفه‌ت ده‌سته‌به‌ر ده‌کهن. وه‌ها بوچوونیکی ده‌مانخاته گومانه‌وه، واته ئه‌گه‌ر شته‌کان له‌دهره‌وه‌ی زهینی ئیمه‌دا بوونیشیان هه‌بێ، ده‌کرێ کۆمه‌له زانیاریی خۆمان له‌مه‌ر ئه‌وانه‌وه متمانه‌ی پێ بکری؟ ئه‌و زانیارییه‌نه تا چ راده‌یه‌ک ده‌توانن شتی مه‌به‌ست بۆ ئیمه پیناسه بکهن؟ که‌وابوو ده‌توانین به‌ چ جوهره ئاگاییه‌ک متمانه بکهن؟ هوسرل پروای وایه ئیمه ئه‌گه‌رچی ناتوانین له‌مه‌ر بوونی راسته‌قینه‌ی شته‌کان متمانه بکهن، لانی که‌م ده‌توانین متمانه به‌و ئاگاییه بکهن که له‌مه‌ر شته‌کانه‌وه له زهینی ئیمه‌دا خۆبا ده‌بێ. ئیمه ده‌توانین شته‌کان نه‌وه‌کو بوونیکی سهربه‌خۆ، به‌ل‌کو وه‌ک ئه‌و دیارده‌یه‌ی که به‌رانبه‌ر به‌ ئاگایی ئیمه، یان له‌نیو ئاگایی ئیمه‌دا خۆبا ده‌بێ، له‌به‌رچا و بگرن. «هه‌ر جوهره ئاگاییه‌ک، ئاگایی به‌ نیه‌سه‌ت شتی‌که‌وه‌یه.» یانی لانی که‌م له‌و راستییه ئاگادارم که بیروکه‌ی من ئاماژه بۆ شتی‌ک ده‌کا. کاری بیروکه‌نه‌وه و ئه‌و باب‌ه‌ته‌ی بیرو لیده‌کریته‌وه پیتوه‌ندییه‌کی ناوه‌کی و پته‌ویان پیکه‌وه هه‌یه. ئیمه بۆ ئه‌وه‌ی بگه‌ینه‌ پروا ده‌بێ جیهانی دهره‌وه هه‌تا ئاستی ئاگایی خۆمان دابه‌زین. ده‌بێ هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی له‌هه‌ناوی ئاگاییدا نین وه‌لاخرین. ده‌بێ هه‌موو راستییه‌کان هه‌ر به‌و جوهره‌ی له زهینیدا خۆبا ده‌بن وه‌کو دیارده‌یه‌کی سه‌لت و ره‌ها له هه‌ر گرتیه‌ستیکی دی بینه ئه‌ژمار. واته: «ده‌بێ هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی له دهره‌وه‌ی ئه‌زمونی خیرا و کتوپری ئیمه‌دان به‌خه‌رتنه که‌وانه‌وه.» دیارده‌ناسی له به‌ستینی ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بیدا له‌سه‌ر فۆرمالیسته‌کان کاریگه‌ری هه‌بوو، واته هه‌ر به‌و جوهره‌ی «هوسرل» راسته‌قینه‌ی به‌رچا و ده‌خاته که‌وانه‌وه و هه‌موو سه‌رنجی خۆی بۆ پرۆسه‌ی تیگه‌یشتن ته‌رخان ده‌کا. شیعریش له روانگه‌ی فۆرمالیسته‌کانه‌وه راسته‌قینه‌ی به‌رچا و ده‌خاته که‌وانه‌وه.

ره‌خنه‌ی دیارده‌ناسانه له هه‌ولێ ئه‌وه‌دایه میتودی دیارده‌ناسانه له لیکۆلینه‌وه ئه‌ده‌بیه‌کاندا به‌کاربه‌یشتن به هه‌مان شیوه که هوسرل راسته‌قینه‌ی به‌رچا و ده‌خاته که‌وانه‌وه. لیره‌شدا پیکهاتیه‌ی میژووی به‌ره‌می ئه‌ده‌بی، هه‌لومه‌رجی به‌ره‌م هاتن، نووسه‌ر و خوینه‌ره‌کانی له‌به‌ر

به نالی راوه‌ستان له گۆرپدایه. نالی به دهربرینیکی جوانیناسانه‌وه «به‌شیوه‌ی فه‌یله‌سووفیتیکی دیارده‌ناس» وه‌لامی ئه‌و که‌سانه ده‌داته‌وه که سه‌ر به تیگه‌یشتنی باون و ئاشنایی سپینه‌وه له چاوه‌کانی «حه‌بیه» ده‌کا. هه‌روه‌ک ده‌زانین ئاشنایی سپینه‌وه تیگه‌یشتنی تاکه‌که‌سی شاعیره له‌مه‌ر دیارده‌یه‌کی تایه‌ت، له دهره‌وه‌ی ئه‌و زهینه‌دا هه‌موو شت ئاشنایه و ئه‌گه‌ریش نامۆ بێ، ئه‌وه مۆزکی که‌ستیکی تری به‌سه‌ره‌وه‌یه. که‌وابوو ئاشنایی سپینه‌وه ده‌توانێ میتود، یان شیوه‌ی بیروکه‌نه‌وه‌ی جیاوازی که‌ستیکی تایه‌ت بێ به‌رانبه‌ر به شتیکی تایه‌ت.

دیارده له فه‌لسه‌فه‌ی «ئیدمۆند هوسرل» دا به خۆبا بوونی شته‌کان له زهیندا به‌و جوهره‌ی هه‌ن ده‌وتری. فه‌لسه‌فه‌ی دیارده‌ناسانه له‌سه‌ر ئه‌و بنه‌مایه دامه‌زراوه که له راستیدا جیهانی دهره‌وه شتیکی نییه جگه له زایه‌له‌ی ئه‌و جیهانه له زهینی مرۆفدا، که وابوو ئاگایی کرده‌یه‌کی خاوه‌ن ئامانجه و به‌رده‌وام له‌گه‌ڵ باب‌ه‌تی‌ک خه‌ریکه. بیروکه‌نه‌وه‌ی که‌ستیکی له سه‌ر باب‌ه‌تی‌ک له ته‌ک ئه‌و ئاکامه، یان ئه‌و باب‌ه‌ته‌ی بیرو لیده‌کریته‌وه کروتوونیکی دايم ساز ده‌کهن. ره‌نگه ئیمه «مرۆفی ئاسایی» پروامان

چاو ناگیرئ. له جیاتی ئه وه موتالای ناوه کی بهرهم به دوور له هه موو جوړه کارتیکه ریکی دهره وه بی نامانجه. ده قیش هه تا ئاستی زانیاری شوځه گهر دپته خواری. هه موو لایه نه کانی بهرهم (شپواز، مانا و...) وه کو پاژگه لپکی زیندو له گشتیک دپته ئه ژمار، ماکی په کیتی دهری هه مووی ئه وانه زهینی نووسه ره. بۆ وهی ئاگاییمان به سهر ئه وه زهینه وه هه بی، نابج و نا کرئ ئاوپ له ژیانامه ی نووسه ر بدهینه وه، به لکو دهبی ئه وه لایه نه له ژیانی نووسه ر تاووتوو بکرئ که له بهرهمه که یدا رهنگی داوه ته وه. ئه وکات ئیمه له گه ل ئه وه بنه مایه، یان ئه وه زهینه سه روکارمان هه په که ده توانین له هه وینه کان و جوړه کانی ته خه بیولدا بیسینینه وه. له سایه ی ئاوها تیگه یشتنیکه وه ده زانری نووسه ر له جیهانی خویدا چون ژیاوه، واته له مابهینی خوئی وه ک زهینیک و جیهان وه ک بهرچاویک چون پیوهندی دیارده ناسی سازداوه. دنیای بهرهمی ئه دهبی راسته قینه ی بهرچاوی نییه، به لکو راسته قینه په که که به هوی زهینیک تاکه وه ئورگانیزه و ته جربه کراوه.

به پروای «شیکلۆفسکی» هونه ر تیگه یشتن و ههستی ئیمه دووباره ئورگانیزه ده کاته وه. له و پیناوه دا ریوشوینی باو و پیکهاته ی به رواله ت هه رمانی راسته قینه واژۆ ده کا. هونه ر عاده ته کاتمان ده گورئ و هه موو شتیکی ئاشنا له بهرچاومان نامۆ و غه واره ده کات و له نیوان ئیمه و هه موو ئه و شتانه ی خوومان پیوه گرتوه مه ودا داده نی. شته کان هه ر وه کو خویمان بۆ ئیمه نیشان ده دا «بۆ چوونی دیارده ناسانه» ئه و بۆچوونه له ئاشنایی سپرینه وه سه لمپنهری شوپندانهری دیارده ناسی «هوسرل» بیه له سه ر شکلۆفسکی و به ئاشکرای و هه بیهره پینه ره وه ی باسه که ی هوسرله که «په که مین سه رنج بۆ شته کان ناتوانی هه لگری هه موو جوړه زانیارییه ک بی.»، به لکو ئیمه دهبی له هه ناوی شته کانه نو قم بین. شیکلۆفسکی له وتاری «هونه ر به وینه ی جوانکاری» دا شپوه ی تۆلستوی وه بییر دپیتته وه که بینینی شته کان بوو له دهره وه ی بهستی نی ئاسایی و سروشتی ئه وان.

نالی به پیچه وانه ی ناحه زانی، چاوی «حه بیبه» به جوانی ده بینئ، به لام دهرپرینی هونه رمه ندانه دهرپرینیک جوانیناسانه یه. واته ئه و نامراز و پیوه رانه ی که دهبی ئاستی ده قیک هه تا ئاستی جوانیناسی به رنه

سه ری له کار ده کرین. په کیک له و نامرازانه ی له ناو بهرهمی شیعریدا رۆلی سه ره کی ده گپری خوازه یه. خوازه له ناو ده قدا ته نیا جوانکارییه کی رووت و په تی نییه، به لکو شپوه ی رووبه رووبونه وه ی زهینی نووسه ریشه به نیسه ت جیهانی دهره وه. له پرۆسه ی ناسیندا خوازه له حوکمی ده سپیکدا به، یانی ئیمه له زهینی خویماندا ههستی تیگه یشتن ده که یه وینه یه کی زهینی و دواتر ئه و وینه زهینییه ده گوازینه وه سه ر زمان، و ابو زمان له هه ر کاتیکدا به هوی ئه و پاسپاردانه وه له مانا نیزیکی ده پیتته وه و دواتر راسته قینه. خوازه ی «ته رازوو» له یه که م بهیتی ئه و شیعره دا قورسایه مه عریفی هه موو شیعره که وه ئه سستوی خوئی ده گری و زۆریه ی ئاشنایی سپرینه وه کان له و شیعره دا به پیوه ری ئه م خوازه یه ده کیشترین. له بهیتی دووه مده غه مزه و چاوی له بهیتی سپیه مده شو و رۆژ به نه فش و نه یلوفه ر، له بهیتی چواره مده خوار و رۆژ و خیر و شهر، له بهیتی پینجه مده نوقسانی روو و ئاوتیه، له بهیتی شه شه مده خیر و شهر و وه سل و فیراق و لوتف و قه هر و دوو ده فته ر، له بهیتی هه وته مده شاهینی دوو چاوی تیژه هه ر کام له و دوانه لیکدژانه له گه ل ئه و ته رازوو (چاوه کانی حه بیبه) له هه لسووکه وتدان. که و ابوو جوړی روانینی نالی بۆ چاوه کانی «حه بیبه» به هوی ئه و خوازانه وه دیاری ده کرئ.

ئاشنایی سپرینه وه له بهرهمه کانی شیکلۆفسکیدا به دوو واتا به کار هاتوه:

۱- به واتای شیوازیک له نووسین که ئاگایانه، یان نااگایانه له هه موو بهرهمیتکی به رزی ئه ده بییدا رهنگی داوه ته وه و زۆرجار شپوه ی ده سه لاتداری دهرپرینی ئه ده بییه له دۆخیک تاییه تدا. ئه و چه مکه له باسه کۆنه کانی بیردۆزی ئه دهبی و له مه ر ده کارهینانی جوړه کانی مه جاز له ده قدا زیاتر بهرچاوه کارکردی مه جازی وشه، سه رنجی زهین بۆ واتای نوئی راده کیشئ و واتای ئاشنا و بی حه میه ت ده سرتته وه. کاتیک سه رنج ده دهبینه ئه و غه زله ی نالی، ده بینین زۆریک له لایه نه مه جازیه کانی ده که سه ر به ده سه لاتی باوی زمانن له زه مانی نالیدا. ئه و جوانکارییه له لایه ن هه موو شاعیرانی فارس و کوردی ئه و سه رده مه ره چاوه ده کران. له به کارهینانی تیر له جیاتی موژگان و (جمع و تفریق) و ویتچواندنی ئاشناو باوه وه بگره هه تا کیش و سه روا. له م

ئاستەدا داھىننى ئوتتۇرى ئەدەبىي نابىن، چونكى لە مابەينى ھەموو دەقەكانى ئەو سەردەمەدا وەكو خالى ھاوبەش دىتە ئەژمار. لە راستىدا وەكو ماكى دەسلەندارى ئەو سەردەمە، يان ئەو شىوازە (قوتابخانەى نالى) ئاشنايى سىپىنەو لە بەستىنى شىوازىكى تايپەتدا رەچاۋ دەكرى و داھىننى تاكەكەسى زۆر كەم تىدا دەبىندى.

۲- ئەو واتايە زىاتر تاكەكەسىيە و لەبەرھەمەكانى «شىكىلئۆفسكى» دا بەرلاوترە و ھەموو ئەو گەمە زمانىانە دەگىرتە خۆى كە نووسەر ئاگايانە كەلكى لىوەرگرتون، ھەتا دەقى ئەدەبى لەبەر دىدەى خويپەرانى نامۆ بىكات. نووسەر لەجىياتى چەمكى ئاشنا، وشە و شىپوھى دەرىپىنى نامۆ بەكار دىتى. ئاھا دەستىپەردانىك تىگەيشتن لە ئاسۆكانى واتايى دەق زۆر ئەستەم دەكاتەو و بابەت و ھا دىتتە ئاراو كە دەلىتى لەو پىش بوونى نەبوو. ئامانجى دەرىپىنى جوانىناسانە لەو حالەتەدا نەك روون كىردنەوھى بە پەلە و راستەوخۆى ماناى، بەلكو ئافراندى ھەستى نوئ، تايپەت و بەھىزە كە خۆى بەدەھىتەرى واتايەكى نوپىيە. لە راستىدا بەھاتنى وشە و بابەتى شىعەرى بۆ ھەرىمى تىگەيشتنى نوئ ئاشنايى سىپىنەو دەست پىدەكات. كە واپو كاتىك نالى دەپەوئ چاۋەكانى «كەبىبە» لەبەر دىدەى بەردەنگەكانى نامۆكات و ئاشنايىپەكى خۆى لى بەدەستەو بەدا لەو واتايەدا زىاتر جموجوولتى خۆى نىشان دەدا. بۆ يەكەم جار «چاۋ»، يان نازى دولبەر بە «تەرازو دەشوبەيتندى، لە بەيتى دووھەمدا خىلى مەعشوق بەكارى سىلە گرتن پىناسە دەكرى، لە بەيتى سىپىمەدا بۆ يەكەم جار چاۋ بە «بە نەفشە و نەپلووفەر» دەشوبەيت، (ئەو لەكاتىكدايە كە ئەو دوانە پىشتر لەمەر زولفەو بەكار دەھاتن) لە بەيتى شەشەمدا كاتىبى خىر و شەر و لوتف و قەھر و دوو دەفتەر دىالكتىكىكى خۇيان لەگەل ئەو چاۋە خىلانە سازداو. لە بەيتى ھەوتەمدا بۆ يەكەم جار ئىھامى «شاھىن» و بەر چاۋ دەكەوئ كە بەدو ماناى شاھىن «جۆرىكى بالندە» و شاھىن لا ئامپىرىكى تەرازو دەكار ھاتوو. سەرجەم ھەموو ئەوانە و نەبوونى يەكەيتى بابەت لەو غەزەلەدا بوونەتە ھۆى ئاشنايى سىپىنەوھى تاكەكەسىيەنى نالى. كە واپو بۆ جىاواز دىتن، يان تىگەيشتنى تاكەكەسى لە دىاردەكان

ئامرازى خۆى ئاشنايى سىپىنەو پىپىستە و دواتر بۆ دەرىپىنەكەشى. ھەموو ئەوانە لە دەقدا رەنگىيان داووتەو، واتە من بەدەپەزاندنى دەق ھەتا ئاستى زانىيارى خۆم ھەم لە كىشەى زەينى نووسەر تارادەپەك خالى دەم (بەمانا ھۆسلىپەكەى)، ھەمىش بۆچوونى تاكەكەسى و دىاردەناسانەى خۆم لەدەقدا مەيسەر دەكەم. كە واپو زمان گىرگىرتىن دەفرە بۆ دەرىپىنى روانگەى نوئ لە ھەمبەر شتەكانەو ھەرچەند ھۆسەر زۆر گۆى بەزمان نادا و چەمك لەزىندا وەكو دىاردەپەكى رووت و پەتى لەمانا پىناسە دەكا، بەلام ئەو لە راست ناچى، چونكى ئىمە بەھۆى زمانەو بەردەكەپنەو. زمان ئامرازى دەرىپىنى وانا نىپە، بەلكو واتاى بەرھەمى زمانە.

سەرچاۋەكان:

- ۱- دىوانى نالى، شەرح و لىكدانەو مەلا غەبدولكەرى مودەرىس، ئىنتىارات كرستان.
- ۲- ساختار و تاويل متن، بابك احمدى، نشر مركز.
- ۳- نظريه ادبى، ترى ايكلتون (عباس مخبر)، نشر مركز.
- ۴- راهنمایى نظريه ادبى معاصر، رمان سلدن، پىتر وىدوسون (عباس مخبر)، طرح نو.
- ۵- چاۋى مەحبوبە لە غەزەلى نالىدا، غەبدولخالق يەغقوبى، سروھى ژمارە ۲۳۵.